

विह्व्यः कर्तरि षष्ठी राजभिर्विविधं हूयते आहूयते विह्व्यः राजभिर्यज्ञे आहू-
तव्यः ॥५॥

अति निहोऽति स्त्रिधोऽत्यचित्तिमत्यरातिमग्रे ।

विश्वा ह्यग्रे डुरिता सहस्वाद्यास्मभ्यं सहवीरा रयिं दाः ॥६॥

हे अग्रे हि निश्चितं विश्वा विश्वानि सर्वाणि डुरिता डुरितानि पापानि त्वं
सहस्व अभिभव निवर्तयेत्यर्थः । किं कृत्वा निहः निहन्ति निहः निपूर्वाद्धन्तेर्ड-
प्रत्ययः सुपां सुलुगिति शसः सु-आदेशः निहान् हन्तृन् अतिक्रम्य । स्नेधतिः कु-
त्सितकर्मा स्नेधन्ति स्त्रिधः द्विप् कुत्सिताचारान् अतिक्रम्य । अचित्तिमन्यमनस्क-
तामतिक्रम्य । न रातिदानं यस्य सोऽरातिस्तमदातारमतिक्रम्य । दुष्टान्सर्वानति-
क्रम्य पापं नाशयेत्यर्थः । किं च अथानन्तरं हे अग्रे अस्मभ्यं सहवीरां वीरैः पु-
त्रैः सहितां रयिं दाः देहि लुङ् ॥६॥

अनाधृष्यो ज्ञातवेदा अनिष्टृतो विराडग्रे क्षत्रभृद्दीदृहीह ।

विश्वा आशाः प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः (२.) शिवेभिर्ह्य परिपाहि नो वृधे ॥७॥

हे अग्रे इह कर्मणि वर्तमानस्त्वं विश्वा आशाः दीदृहि सर्वाः दिशः प्रकाश-
य । कीदृशस्त्वम् अनाधृष्यः पराभवितुमशक्यः । ज्ञातवेदाः ज्ञातं वेदो धनं ज्ञानं
वा यस्मात् । अनिष्टृतः न हिसितः केनापि स्तृ हिसायां त्तान्तः । विराट् वि-
विधं राजमानः क्षत्रभृत् क्षत्रं विभर्ति पुष्पाति । किं च मानुषीः मनुष्यसम्बन्धि-
नीर्भियः जन्मजरामृतिदैन्यशोकादिकाः प्रमुञ्चन्निवर्तयन्सन् शिवेभिः शिवैः शान्ति-
स्तेभिर्ह्य (३.) वृधे वृद्धौ नोऽस्मान्परिपाहि । वर्धनं वृत् तस्मै वृधे सम्पदादि-
वाद्भावे द्विप् ॥७॥

बृहस्पते सवितर्वोधयैनं सञ्शितं चित्संतरां सञ्शिशधि ।

वर्धयैनं मरुते सौमगाय विश्वेऽनमनुमदन्तु देवाः ॥८॥

हे बृहस्पते हे सवितः एनं यजमानं बोधय कर्माभिज्ञं कुरु । किं च चिद-
प्यर्थे संशितं चित् संशितं शिक्षितमपि संतरामतितरां संशिशधि शिक्षय शासः